

การประเมินหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล
ปีการศึกษา 2559

Evaluation of The Business Administration Master's Degree
Program, Vongchavalitkul University in The Academic Year 2016

พิทยา ผ่อนกลาง¹, บัลลังก์ จงวัฒนานุกูล²

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล 3 ด้าน ได้แก่ ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการดำเนินการ และด้านผลผลิตของหลักสูตร เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย อาจารย์ประจำหลักสูตร อาจารย์ผู้สอน นักศึกษา ผู้สำเร็จการศึกษา และผู้บังคับบัญชาของผู้สำเร็จการศึกษา 33 คน โดยใช้เครื่องมือที่พัฒนาขึ้น คือ แบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณซึ่งได้จากแบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ การวิเคราะห์ข้อมูลโดยสถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ข้อมูลเชิงคุณภาพใช้การวิเคราะห์เนื้อหา ผลการประเมินหลักสูตร พบว่า คุณภาพหลักสูตรด้านกระบวนการของหลักสูตรมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนด้านปัจจัยนำเข้าของหลักสูตร และด้านผลผลิตของหลักสูตรอยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ : การประเมินหลักสูตร. บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

Abstract

The objective of this research were to evaluate the Business Administration Master's Degree Program, Vongchavalitkul University. Data was collected from a sample of 33, key informants are instructors, students, graduates and graduates' supervisors. The instrument has composed by questionnaires and interview. Data was analyzed by frequency, percentage, mean, standard deviation and rubric scoring. The results revealed that, Process was appropriated at the highest level. For the curriculum evaluation of Business Administration Master's Degree Program, both inputs and outputs factor were appropriated at the high level.

Keywords: Curriculum Evaluation, Master's Degree Program

บทนำ

การศึกษามีบทบาทสำคัญในการพัฒนาคนให้มีความรู้ความสามารถและมีคุณภาพ เพื่อเป็นทรัพยากรในการพัฒนาประเทศให้สามารถแข่งขันกับประเทศอื่นได้ และหลักสูตรเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่จะนำไปให้การศึกษามี

¹ อาจารย์ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล

² อาจารย์ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล

คุณภาพ เพื่อผลิตบัณฑิตให้ตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน การประเมินหลักสูตรเป็นการศึกษาหาหลักฐาน ข้อมูลอย่างเป็นระบบเกี่ยวกับหลักสูตร ซึ่งอาจจะเป็นการพัฒนาหรือการใช้หลักสูตร เพื่อนำผลการประเมินมาใช้ในการตัดสินใจเกี่ยวกับการพัฒนาปรับปรุงหลักสูตร เพื่อให้หลักสูตรมีความเหมาะสม และทันสมัยมากขึ้นตามกาลเวลา เป็นการสร้างความมั่นใจในคุณภาพการจัดการศึกษาที่สามารถตอบสนองความต้องการของชุมชน ท้องถิ่น และสังคม ในระดับประเทศได้ (สุรางค์ นงศ์ศักดิ์สกุล, 2552)

ในปัจจุบันนี้การศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษามีความสำคัญและมีความจำเป็นอย่างยิ่งต่อการทำงานภายใต้สภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว จะเห็นได้ว่าในองค์กรชั้นนำหลายองค์กร พนักงานส่วนใหญ่จะจบการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษาเป็นส่วนใหญ่ จากความต้องการในการศึกษาหาความรู้ในระดับบัณฑิตศึกษาซึ่งนับวันจะมากขึ้นเรื่อยๆ จึงทำให้สถานศึกษาโดยเฉพาะมหาวิทยาลัยได้มีการพัฒนาหลักสูตรเพื่อมารองรับกับความต้องการที่เพิ่มมากขึ้นนี้เพื่อให้มีการผลิตมหาบัณฑิตที่มีคุณภาพเข้าสู่สังคมอันจะทำให้มีส่วนช่วยเหลือประเทศในการพัฒนาได้ต่อไปในอนาคต โดยหลักสูตรที่ได้รับการยอมรับว่าเป็นหลักสูตรที่ได้รับความนิยมสูงสุด คือหลักสูตรปริญญาโท ทางด้านการบริหารธุรกิจ ทั้งนี้อาจจะเกิดเนื่องจากเหตุผลสำคัญ 2 ประการคือหลักสูตรนี้จะเน้นการพัฒนาทักษะการเป็นผู้บริหารที่ดี ซึ่งจะเป็นทักษะที่มีความจำเป็นในทุกสาขาอาชีพ ไม่ว่าจะเป็นวิศวกร แพทย์ นักบัญชี สถาปนิก หรืออื่น ๆ จึงทำให้บุคลากรในหลากหลายอาชีพเหล่านั้นมีความสนใจในการพัฒนาความรู้ความสามารถของตนเอง เพื่อที่จะได้รับโอกาสในการพัฒนาสู่การเป็นนักบริหารที่ดีต่อไป ประการที่สองที่ทำให้หลักสูตรนี้เป็นที่นิยม คือการที่หลักสูตรนี้ไม่ได้มีการจำกัดพื้นฐานการศึกษาปริญญาตรีเหมือนกับหลักสูตรปริญญาโทอื่น ๆ โดยได้มีการเปิดโอกาสให้กับผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีในทุกสาขาวิชาให้ได้รับโอกาสในการศึกษาในหลักสูตรดังกล่าวจึงทำให้ไม่มีข้อจำกัดในเรื่องพื้นฐานการศึกษา จากความต้องการที่มีเป็นจำนวนมากนี้เอง จึงทำให้มหาวิทยาลัยเปิดดำเนินการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (ศรีเพ็ญ ทรัพย์มนชัย : นกตล ร่มโพธิ์ , 2554)

มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล ก็เป็นหนึ่งในมหาวิทยาลัยที่เปิดดำเนินการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สังกัดคณะบริหารธุรกิจ ชื่อย่อภาษาอังกฤษ MBA (Master of Business Administration) หลักสูตรดังกล่าว เริ่มเปิดดำเนินการจัดการเรียนการสอนครั้งแรกปี 2536 วัตถุประสงค์ของหลักสูตรเพื่อผลิตมหาบัณฑิตทางด้านการบริหารธุรกิจที่มีวิสัยทัศน์กว้างไกล มีความรู้ ความสามารถทั้งในด้านวิชาการและประสบการณ์ เกี่ยวกับการจัดการธุรกิจที่สามารถนำไปประยุกต์กับธุรกิจจริงได้อย่างเหมาะสม มีความเข้าใจปัญหาของการประกอบธุรกิจทั้งในท้องถิ่นและส่วนกลาง ตลอดจนปัญหาของสังคมส่วนรวม มีคุณสมบัติของความเป็นผู้นำที่ดี และเพียบพร้อมด้วยจรรยาบรรณวิชาชีพ คุณธรรม และจริยธรรมอันดีงาม ที่จะสร้างคุณค่าและความเจริญก้าวหน้าแก่สังคมท้องถิ่น และประเทศชาติได้อย่างแท้จริง

จากเหตุผลที่กล่าวมาแล้วข้างต้น หลักสูตรการเรียนการสอนนั้นมีความสำคัญและจำเป็นต่อการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาคนให้มีคุณภาพ และเป็นทรัพยากรที่มีคุณภาพของประเทศต่อไป หลักสูตรจึงควรได้รับการปรับปรุงอย่างต่อเนื่องให้ทันกับสภาพแวดล้อมในปัจจุบัน ซึ่งสอดคล้องกับข้อกำหนดของ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ที่กำหนดว่าหลักสูตรที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนต้องมีการปรับปรุงพัฒนาอย่างต่อเนื่องให้ทันสมัยกับสภาพแวดล้อมในปัจจุบัน โดยกำหนดให้มีการพัฒนาหลักสูตรให้ทันสมัย อย่างน้อยทุก ๆ 5 ปี หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล ได้มีการปรับปรุงครั้งสุดท้ายในปี 2555 และใช้ในการเรียนการสอนปี 2556 จนถึงปัจจุบัน และจะต้องดำเนินการปรับปรุงรอบต่อไปในปี 2560 ทำให้ต้องมีการดำเนินการประเมินหลักสูตรก่อนเข้ากระบวนการปรับปรุงหลักสูตร ทั้งนี้โดยยึดถือนโยบายมหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล ปี 2560-2564 ผลิตบัณฑิตเป็นนักปฏิบัติ ชื่อสัตย์ สุจริต และตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา พ.ศ.2558 จาก

ประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษา เรื่อง นโยบายการยกระดับมาตรฐานภาษาอังกฤษในสถาบันอุดมศึกษา เมื่อวันที่ 12 เมษายน พ.ศ. 2559 ด้วยรัฐบาลมีนโยบายด้านการศึกษาและการเรียนรู้โดยจัดให้มีการปฏิรูปการศึกษาและการเรียนรู้เพื่อสร้างคุณภาพของคนไทยให้สามารถเรียนรู้ พัฒนาค้นคว้าได้เต็มตามศักยภาพ จึงมีการกำหนดนโยบายยกระดับมาตรฐานภาษาอังกฤษในทุกหลักสูตร เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือศึกษาค้นคว้าองค์ความรู้ที่เป็นสากลและก้าวทันโลก เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน และการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อประเมินหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล 3 ด้าน ได้แก่ ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิต

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการศึกษาชั้นตอนนี้ ได้แก่ ผู้สำเร็จการศึกษา จากหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ตั้งแต่ปี การศึกษา 2556-2559 จำนวน 7 คน นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 4 คน อาจารย์ประจำหลักสูตร จำนวน 5 คน อาจารย์ผู้สอน จำนวน 10 คน และผู้บังคับบัญชาของผู้สำเร็จการศึกษา จำนวน 7 คน รวมจำนวนทั้งสิ้น 33 คน ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้ใช้ประชากรทั้งหมดเป็นกลุ่มตัวอย่าง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) และแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured interview) โดยแยกตามกลุ่มประชากรที่เกี่ยวข้องเป็นผู้ใช้หลักสูตร ได้แก่

1. แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (structured interview) สำหรับอาจารย์ประจำหลักสูตร ประกอบด้วย ข้อคำถาม 3 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 ข้อคำถามเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ให้ข้อมูล ส่วนที่ 2 ข้อคำถามเกี่ยวกับหลักสูตร 3 ด้าน คือ ด้านปัจจัยนำเข้า (เนื้อหาวิชา บุคลากร อุปกรณ์ สื่อการสอน ตำรา อาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก) ด้านกระบวนการ (การเรียนการสอน กิจกรรม การวัดและประเมินผล) และด้านผลผลิต (ด้านวิชาการ ด้านความพึงพอใจและด้านอื่นๆ) ส่วนที่ 3 ข้อคำถามด้านปัญหา / ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับหลักสูตร

2. แบบสอบถาม (questionnaire) แบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้ โดยทั่วไป แบ่ง ข้อคำถามออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้ ส่วนที่ 1 ข้อคำถามเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ให้ข้อมูล ส่วนที่ 2 ข้อคำถามเกี่ยวกับการประเมินหลักสูตรและคุณภาพนักศึกษา / บัณฑิต ส่วนที่ 3 ข้อคำถามปลายเปิด (open-ended questions) เกี่ยวกับข้อเสนอแนะ / ความคิดเห็น

2.1) แบบสอบถามสำหรับอาจารย์ผู้สอน ในการวิจัยนี้ แบบสอบถามจะแบ่งข้อคำถามออกเป็น 3 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 ข้อคำถามเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ให้ข้อมูล เป็นแบบตรวจสอบรายการ (checklist) ได้แก่ เพศ อายุ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์ในการสอน และตำแหน่งทางวิชาการ ส่วนที่ 2 ข้อคำถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการประเมินหลักสูตร 3 ด้าน คือ ด้านปัจจัยนำเข้า (อาจารย์ บุคลากร นักศึกษา อุปกรณ์ สื่อการสอน ตำรา อาคารสถานที่) ด้านกระบวนการ (การจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร) และด้านผลผลิต (คุณลักษณะของบัณฑิต ผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการ) ส่วนที่ 3 ข้อคำถามปลายเปิด (open-ended questions) เกี่ยวกับปัญหาของหลักสูตร และข้อเสนอแนะ

2.2) แบบสอบถามสำหรับนักศึกษาปัจจุบัน / บัณฑิต ในการวิจัยนี้ แบบสอบถามจะแบ่งข้อคำถาม ออกเป็น 3 ส่วน ส่วนที่ 1 ข้อคำถามเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ให้ข้อมูล เป็นแบบตรวจสอบรายการ (checklist) ได้แก่ เพศ ชั้นปีศึกษา และเหตุผลที่ตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ ส่วนที่ 2 ข้อคำถามความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตร 2 ด้าน คือ ด้านปัจจัยนำเข้า (อาจารย์ บุคลากร นักศึกษา อุปกรณ์ สื่อการสอน ตำรา อาคารสถานที่) ด้านกระบวนการ (การจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร) ส่วนที่ 3 ข้อคำถามปลายเปิด (open-ended questions) เกี่ยวกับปัญหาของหลักสูตรและ ข้อเสนอแนะ

2.3) แบบสอบถามสำหรับผู้ใช้บัณฑิต โดยในการวิจัยครั้งนี้ แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ส่วนที่ 1 ข้อคำถามเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ให้ข้อมูล เป็นแบบตรวจสอบรายการ (checklist) ได้แก่ เพศ อายุ วุฒิการศึกษา หน่วยงานสังกัด และระยะเวลาการทำงานที่หน่วยงานปัจจุบัน ส่วนที่ 2 ข้อคำถามความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตร 1 ด้าน คือ ด้านผลผลิต (คุณลักษณะของบัณฑิต ผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการ ผลสัมฤทธิ์อื่นนอกเหนือจากทางด้านวิชาการ) ส่วนที่ 3 ข้อคำถามปลายเปิด (open-ended questions) เกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลจากงานวิจัยครั้งนี้ มีรายละเอียดดังนี้ คือ

1. ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ และข้อมูลเชิงพรรณนา ใช้ในการวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis)
2. ข้อมูลจากแบบสอบถาม เป็นข้อมูลเชิงปริมาณ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนนี้ ได้แก่ ค่าความถี่ (frequency), ร้อยละ (percentage), ค่าเฉลี่ย (mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation)

ผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ ผลการประเมินหลักสูตรด้านปัจจัยนำเข้า หลักสูตร ผลการประเมินหลักสูตรด้านกระบวนการ ผลการประเมินหลักสูตรด้านผลผลิต และข้อเสนอแนะจาก อาจารย์ประจำหลักสูตร เป็นดังนี้

ตาราง 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ด้านปัจจัยนำเข้า กระบวนการ และ ผลผลิต

ผลการประเมิน	\bar{x}	S.D.
ปัจจัยนำเข้า		
ด้านโครงสร้างและเนื้อหาวิชา	4.64	0.59
ด้านอาจารย์	4.75	0.51
ด้านบุคลากรของภาควิชา	4.30	0.64
ด้านนักศึกษา	3.74	0.58
ด้านวัสดุอุปกรณ์ และสื่อการเรียนการสอน	3.64	0.74
ด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก	4.27	0.51
รวม	4.22	0.59

กระบวนการ		
ด้านการจัดการเรียนการสอน	4.47	0.53
ด้านการวัดและประเมินผล	4.75	0.45
ด้านการจัดกิจกรรมของหลักสูตร	4.55	0.59
รวม	4.59	0.52
ผลผลิต		
ด้านคุณลักษณะของบัณฑิต	4.24	0.56
ด้านผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการ	4.30	0.53
ด้านผลสัมฤทธิ์อื่นนอกเหนือจากด้านวิชาการ	4.56	0.51
รวม	4.37	0.53

1. ผลการประเมินหลักสูตรด้านปัจจัยนำเข้า

ในภาพรวม ผลการประเมินปัจจัยนำเข้าอยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 4.22, S.D.=0.59) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านอาจารย์ผู้สอน และด้านโครงสร้างหลักสูตร อยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนด้านนักศึกษา ด้านวัสดุอุปกรณ์ และสื่อการเรียนการสอน และด้านอาจารย์สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก อยู่ในระดับมาก และในส่วนของด้านบุคลากรของภาควิชา มีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลาง

จากการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร พบว่า เกณฑ์ในการคัดเลือกนักศึกษาในหลักสูตรซึ่งไม่จำกัดเกี่ยวกับสาขาวิชาที่สำเร็จการศึกษา ทางหลักสูตรควรตระหนักถึงการสอนเสริมในรายวิชาทางบริหารธุรกิจอย่างเข้มข้น โดยเฉพาะรายวิชาเกี่ยวกับ เศรษฐกิจ สังคม และกฎหมายทางธุรกิจ

2. ผลการประเมินหลักสูตรด้านกระบวนการ

ในภาพรวม ผลการประเมินหลักสูตรด้านกระบวนการ อยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{X} = 4.59, S.D.=0.52) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านการวัดผลและประเมินผล อยู่ในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับการจัดกิจกรรมของหลักสูตร ส่วนการจัดการเรียนการสอน ผลการประเมินอยู่ในระดับ มาก

จากการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร พบว่า หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มีรูปแบบประเมินผลการเรียนการสอนแบบเชิงรุก และกระตุ้นให้นักศึกษาตื่นตัวอยู่ตลอดเวลาในระหว่างการเรียนการสอน กล่าวคือจะเน้นการวิเคราะห์จากกรณีศึกษา และมีการมอบหมายให้ทำรายงานหรือศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม การนำเสนอหน้าชั้นเรียน รวมทั้งการสอบวัดผลปลายภาค จึงสามารถตัดปัญหาในเรื่องนักศึกษาขาดเรียน และขาดความใส่ใจหรือขาดความตั้งใจเรียนได้เป็นอย่างดี ระบบการประเมินผลการเรียนดังกล่าวจึงถือว่าเหมาะสม และถือว่าเป็นการกระตุ้นให้นักศึกษาตื่นตัวเพื่อที่จะเรียนรู้ตลอดเวลา

3. ผลการประเมินหลักสูตรด้านผลผลิต

ในภาพรวม ผลการประเมินหลักสูตรด้านผลผลิต อยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 4.37, S.D.=0.53) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านผลสัมฤทธิ์อื่นนอกเหนือจากด้านวิชาการ มีผลการประเมินอยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนคุณลักษณะของบัณฑิต และผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการ อยู่ในระดับมาก

จากการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร พบว่า ผู้สำเร็จการศึกษามีคุณสมบัติ คุณลักษณะ และ ความรู้ความสามารถที่เพียงพอต่อการทำงานจริงในภาคธุรกิจ ดังปรากฏในผลการสำรวจภาวะผู้ได้งานทำ รวมทั้งจาก ผลการสอบถามจากผู้ใช้บัณฑิตที่พบว่าผู้สำเร็จการศึกษาจากหลักสูตร มีความอดทนสูง และมีความใฝ่รู้ที่จะพัฒนา ตนเองอย่างต่อเนื่อง

อภิปรายผล

การประเมินหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล (หลักสูตร ปรับปรุง พุทธศักราช 2556) ผลการวิจัยมีประเด็นที่นำมาอภิปราย ดังนี้

ผลการประเมินด้านปัจจัยนำเข้าโดยภาพรวมมีความเหมาะสมในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากหลักสูตรมี การจัดการเรียนการสอนเป็นไปตามหลักเกณฑ์ของสำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา โดยให้ความสำคัญกับคุณสมบัติ ของผู้เข้าศึกษา รูปแบบการจัดการเรียนการสอน จำนวนนักศึกษาและห้องเรียน คุณวุฒิอาจารย์ผู้สอน รวมทั้ง มหาวิทยาลัยมีการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกในการเรียนการสอนให้กับนักศึกษา รวมไปถึงสื่อการเรียนการสอนด้วย ใน ส่วนของกระบวนการในการจัดการหลักสูตร มีความเหมาะสม อยู่ในระดับ มากที่สุด ไม่ว่าจะเป็นการวัดและ ประเมินผล การจัดกิจกรรมของหลักสูตร และการจัดการเรียนการสอน อันเนื่องมาจาก มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล มี กระบวนการวัดและประเมินผลที่ชัดเจนและเป็นระบบ รวมถึงการจัดการเรียนการสอน ที่เน้นผู้ทำงานจึงมีการจัดการ เรียนการสอนในวันเสาร์และอาทิตย์ เพื่อสนองตอบต่อกลุ่มเป้าหมายที่เข้าศึกษา ในส่วนของด้านผลผลิต ภาพรวมมี ความเหมาะสมอยู่ในระดับมากเนื่องจากบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาได้นำความรู้ความสามารถที่ได้ในการเรียนการสอน ไปเพิ่มเติมเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน และกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นการคิดวิเคราะห์ และ ตัดสินใจ เพื่อให้บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษานำไปใช้ในการแก้ปัญหาต่าง ๆ ในการทำงานได้

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะสำหรับการปรับปรุงหลักสูตร จากผลการวิจัยข้างต้น ผู้วิจัยขอเสนอแนะสำหรับการปรับปรุง หลักสูตร ควรมีการปรับปรุงวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ประกอบการเรียนการสอนให้ทันสมัย และสอดคล้องกับเทคโนโลยีในยุค ปัจจุบัน และมีจำนวนที่เพียงพอในการใช้งาน เพื่อรองรับนักศึกษาในอนาคต ควรมีการบูรณาการหลักสูตรให้มีความ เหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพของทำงานจริงในภาคธุรกิจ และควรมีการส่งเสริม และพัฒนาอาจารย์ ทั้งใน ด้านของการสนับสนุนให้เรียนต่อในระดับปริญญาเอก และทำผลงานวิชาการเพื่อเข้าสู่ตำแหน่งวิชาการ

เอกสารอ้างอิง

- กมล สุดประเสริฐ. (2544). รายงานผลการวิจัย รูปแบบการบริหารและการจัดการศึกษาแบบ กระจาย อำนาจ. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- จรัส บัวศรี. (2542). **ทฤษฎีหลักสูตร: การออกแบบและพัฒนา**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: บริษัทธนธัชการ พิมพ์จำกัด.
- นพแก้ว ณ. พัทลุง. (2548). **การประเมินหลักสูตร : มิติที่สำคัญในการพัฒนาหลักสูตร**. วารสารการศึกษากทม. ฉบับที่ 11 เดือนสิงหาคม 2548.

- นาวาวินี ภูสุนทรเทศ. (2548). การประเมินหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา 2541. มหาวิทยาลัยบูรพาตามการรับรู้ของผู้สำเร็จการศึกษา.
- นิตยา บุตรศรี. (2542). การนาภูมิปัญญาชาวบ้านมาใช้ในการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นของโรงเรียน ต้นแบบการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอุบลราชธานี, วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บุญจันทร์ สีสันต์. (2548). การประเมินหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา สถาบันราชภัฏอุบลราชธานี. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2546). การพัฒนาหลักสูตรและการวิจัยหลักสูตร. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- บุญเชิด ภิญโญอนันตพงษ์. (2544). การประเมินการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ : แนวคิดและวิธีการ. กรุงเทพฯ : อัมรินทร์พรินตติ้งแอนด์ลิซซิ่ง.
- ปรารธนา โกวิททางกูร. (2543). การประเมินหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยและสถิติการศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและสถิติการศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ปุระชัย เปี่ยมสมบูรณ์. (2544). รวบรวมบทความทางการประเมินโครงการ. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 10 – 11.
- วิชัย ประสิทธิ์วุฒิเวช. (2542). การพัฒนาหลักสูตรและวิทยวิธีการสอน. กรุงเทพฯ : มสท.
- วิชัย วงษ์ใหญ่. (2540). การพัฒนาหลักสูตรและวิทยวิธีการสอน, พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- วินัย คร้ามวงษ์. (2541). การประเมินหลักสูตรผู้บริหารสถานศึกษาของสถาบันพัฒนาข้าราชการกรุงเทพฯ. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการวัดและประเมินผลการศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ศรีเพ็ญ ทรัพย์มนชัย, นกตล รมโพธิ์. (2554). การประเมินผลสำเร็จของหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต : กรณีศึกษาคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. วารสารบริหารธุรกิจ. 34(131). 34-45.
- สนอง แก้วเกิด. (2545). การประเมินหลักสูตรหมวดวิชาการศึกษาทั่วไป สถาบันราชภัฏในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน สถาบันราชภัฏอุบลราชธานี.
- สุพิพรรณ พัฒนพานิชย์ และทัศนาศาสร์ (2545). การติดตามผลสำเร็จการศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา. สาขาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สงวนพงศ์ ขวนชม, ขวลิต เกตุกระทุม, วรัญญา วิศาลาภรณ์ และ ชุตติมา พรหมผุย. (2560). การประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตทางการสอน (หลักสูตรปรับปรุงพุทธศักราช 2556) คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล. การประชุมวิชาการระดับชาติ วิทยาลัยนครราชสีมา ครั้งที่ 4. 176-182.
- สุรางค์ ณรงค์ศักดิ์สกุล. (2552). การประเมินหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการจัดการมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. การประชุมวิชาการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ครั้งที่ 6. 1203-1213.